

učenju. In Marica spiše svojo nalogo, pa je ne da svojim tovarišicam kar prepisati. Nikdar! Zato ne, ker jih ljubi kakor samo sebe. Zato ne, ker hoče, da bi nalogo znale in razumele, kakor jo ona zna in razume. Pomaga jim pač, pokaže, razlaga in to je prav. Koristiti mora ljubezen do bližnjega, ne škodovati. To pomnite!

(Nadaljevanje.)

Ksaver Meško:

Palček Mirko.

Res sem majčken. A že postanem kdaj velik. In tedaj bom večji in imenitnejši nego vi vsi. Velik vojskovodja bom. Tak junak bom kakor kraljevič Marko, ki mi pripovedujejo o njem zvečer ata. Prav tako bodo nekoč pripovedovali ob večerih otrokom o meni.

Res sem majhen, pa se vas vendar nobenega ne bojim. Zakaj bi se vas bal, ko pa nisem storil nobenemu nič hudega in vas imam vse rad?

Res sem majhen in najmanjši v hiši. Pa nimam nič manj rad mamice kot Milica, ki že v šolo hodi, in ne manj kot Stanko, ki bo to leto že iz šole izstopil. Ne, še rajši imam mamico nego Milica in Stanko, dasi sem tako majhen. Vem, nihče na svetu je nima rajši kot jaz.

Kaj se mi torej smejite in me vedno dražite: »Palček Mirko, naš mali palček Mirko?«

